

[STIL.de expositie van Hoge Fronten op Festival Cultura Nova in Heerlen.](#)

© Moon Saris

Toneelgroep Maastricht weet zich goed te presenteren op Festival Cultura Nova

Theater - Festival Cultrua Nova

RECENSIE Op Festival Cultura Nova staat een gedetailleerde expositie van Hoge Fronten, die wel iets meer theatrale acts kan gebruiken. Toneelgroep Maastricht weet zich bovendien goed te presenteren.

Door: Annette Embrechts 22 augustus 2017, 02:00

Festival Cultura Nova

Theater

STIL.de expositie van Hoge Fronten onder leiding van Lieke Benders. 18/8, Schinkelkwadrant, Heerlen. Aldaar t/m 27/8.

Ich bau dir ein Schloss door Toneelgroep Maastricht, 19/8 (try-out), Schinkelkwadrant, Heerlen. Aldaar t/m 27/8. Van 29/11 t/m 17/12 in Theater de Bordenhal, Maastricht.

Als een vuurbol, zo raasde het openingsspektakel Firebirds vrijdagavond door het centrum van Heerlen, langs de Pancratiuskerk en Glaspaleis Schunck. Met gevleugeld ijzerwerk, voortgedreven door grommende ventilatoren en fietsraderen, baande het Duitse Theater Titanick zich een weg door de zich vergapende menigte. Het gierende optreden ademde de geest van vroegere Dogtroep voorstellingen. Festival Cultura Nova blijft met deze opening van de 27ste editie trouw aan zijn liefde voor buitenspektakel.

Nog meer dan een vurige aftrap was Firebirds een herovering van de publieke ruimte op de angst voor aanslagen. Zo geestdriftig en brutaal als de Madmax-achtige machines vrijdagavond op de menigte durfden in te rijden, zo lachend zag je toeschouwers alles filmen. Alleen de beveiligers zullen bij de explosies af en toe hun billen hebben samengeknepen. Het kan dus nog, gelukkig.

Hoewel het cliché mag zijn om onder de noemer 'stil' een ode aan de natuur te exposeren, blijkt er tot in detail over 'de onopvallende stillelevens' te zijn nagedacht

In schrill contrast met de toeters en bellen van Firebirds staat STIL.de expositie van theatermaker Lieke Benders. In een meerjarig project vraagt ze met Hoge Fronten aandacht voor vertraging en verstilling. Niet de stilte van geluidloosheid: je mag praten als je langs de schelpjes, steentjes, veertjes en andere memorabilia in kastjes dwaalt. Er klinkt muziek. Je hoort vogels fluiten en ziet een herder, visser en jager mijmeren over hun beroep. Hoewel het cliché mag zijn om onder de noemer 'stil' een ode aan de natuur te exposeren, blijkt er tot in detail over 'de onopvallende stillelevens' te zijn nagedacht. Het mooist is het kopje koffie, dat door gelakte nagels in de 'aandachtschenkerij' voor je wordt neergezet. Iets meer van die theatrale acts kan de expositie wel gebruiken.

Ook Toneelgroep Maastricht presenteert zich goed tijdens Cultura Nova. Actrice Mieneke Bakker maakte met journalist Wiel Beijer een veelzeggende monoloog over sterke vrouwen die hun bruisende geboortegrond zien krimpen. Bakker speelt beide vrouwen, krachtig van buiten, eenzaam van binnen. De succesvolle architect Willemien, met een voorliefde voor hoogbouw, is gemodelleerd naar Francine Houben. Uitbater Bettina van café Drey Vögel dubt of ze haar pand aan 'De Veranderaars' moet verkopen. Meer dan een paar tl-buizen en de vervallen architectuur van het Schinkelkwadrant heeft Bakker niet nodig om in anderhalf uur sterke personages op te trekken uit pijnlijke dilemma's over blijven, vertrekken of terugkeren.

Regisseur Servé Hermans laat Heintje drie keer zijn romantische Schloss zingen. Net als iedereen wil je weten wat de toekomst brengt voor deze dames, voor Heerlen. Ich bau dir ein Schloss geeft die niet prijs. Niemand weet welke dromen werkelijkheid worden en of de pijn van een streek verzacht kan worden met een woontoren die tot in de hemel rijkt.

ANNETTE EMBRECHTS